

Информација да је председник Србије Томислав Николић одлучио да уђе у председничку трку за други мандат, изазвала је прави земљотрес на политичкој сцени. О тој одлуци изјаснили су се готово сви актери политичког живота, као и бројни аналитичари, док је премијер Србије и кандидат владајуће странке своје мишљење задржао за себе.

О томе и многим дилемама које оваква одлука доноси, разговарали смо са председником Николићем, који је данас посетио Спутњик. Разговор смо започели шалом:

Главна тема у данашњим медијима је наводна руска подршка и 20 милиона евра који су, наводно, стигли или тек треба да стигну. Да ли сте дошли да тај новац поделите с нама?

— Ја сам очекивао да ми их ви дате... Не знам ко би био бољи да ми тај новац уручи... Не може у Амбасади, не може, на другим местима... Најбоље би било овде...

Да, ипак, пређемо на озбиљне теме. Све реакције, а сведоци смо да су врло

жесточе, почињу речима „ако је истина да ће се кандидовати“... Кажите нам да ли је истина да се кандидујете за председника Србије?

— Истина је да постоји могућност и то све зависи од мог односа са Александром Вучићем. Ми смо имали различите врсте договора... Ја сам био убеђен да у вези са председничким изборима спроводимо исти план. Онда се испоставило да то није баш онако како смо се непрекидно договарали... Ми смо се недавно састали и мени је Александар написао на папиру на шта је спреман.

Хоћете ли нам рећи, ексклузивно, на шта је спреман и око чега се ви то нисте или јесте договорили? Говори се о трговини, говори се о томе да сте тражили ово или оно, да Вам он не да и неће дати, неће дозволити... Шта је заправо договорено?

— Александар је отворено писао да смо ми заједно постигли све ове резултате, да треба и даље да наставимо да радимо заједно и да је он спреман да подржи и спроведе сваку моју политичку иницијативу, и да притом мисли на сваки мој конкретан предлог за даљу сарадњу. Ја сам онда њему написао шта ја мислим да је наставак наше даље сарадње и сад вам отворено кажем — то су биле само две варијанте: једна је била да се ја кандидујем за председника, а он да ме подржи, друга да се он кандидује и да га ја подржим, с тим што онда са правом очекујем да се вратим на функцију председника Српске напредне странке и да ми повери мандат као председнику СНС-а за састав нове Владе, која би остала без премијера његовим избором за председника. Дакле, ништа што ја нисам урадио за њега.

Где је настао проблем? Јесте ли ви од премијера добили одговор да је то немогуће или сте добили неку његову понуду?

— Ми од тада разговарамо, договарамо се, али ја још конкретан одговор нисам добио од Александра, изузев овог што представља наставак петогодишње кампање против мене од појединих чланова СНС-а. И наставак скоро једногодишње кампање против мог кандидовања и евентуалног избора за председника Републике. Мислим да то можемо да се договоримо до седнице Главног одбора СНС-а. Можемо и после седнице, али претпостављам да је Александар Вучић одлучио да се не договоримо.

Значи ли то да ви немате заказан сусрет са Вучићем пре седнице Главног одбора?

— Знате шта, Вучић и ја нисмо Брисел и Београд. Ми можемо за пет минута да се састанемо и да један другог позовемо. Непријатно је и мислити да ће све бити у реду после оваквог ангажовања тешке артиљерије против мене само због идеје да бих могао да се кандидујем, која је настала из сазнања мојих пријатеља о ова два услова. Дакле, нити сам се кандидовао, нити сам било коме рекао да се кандидујем, али јесам у том неформалном разговору рекао да сам две варијанте предвидео као могући наставак наше даље сарадње и то је био повод да ме оптуже да сам прозападни, проруски, да сам криминалац, да сам покварен човек, да желим да упропаstim Србију. Прихватам да многи воле Србију, али не знам да ли је ико воли више од мене. Да ли је ико спреман да се више жртвује због те наше Србије. Ја ћу то и да докажем, само што они који ме добро познају, а мислим да ме по неким потезима грађани Србије добро познају, знају да не волим када неко жели да ме понизи, када неко жели да ме згази, да уништи моје достојанство. О свему могу да се договорим, али то да ме неко понизи до мере да помислим да више ништа никоме не представљам у Србији, то никоме нећу да дозволим. И ту су моје дилеме које ћу ја сигурно решити тако да Србији буде најбоље.

Да ли то значи да шаљете поруку Вучићу: дајте да се договоримо пре пола шест?

— Ма не, не... мислим...

Хоћете ли га звати Ви, или очекујете позив?

— Мислим да ћемо се чути. Али, зашто пре пола шест? Није то рок. Имали смо времена, имамо времена, познајемо се изванредно, не желим да се уопште угрози то наше пријатељство, нити може са моје стране да буде угрожено. Нити сви они који су у име Српске напредне странке иступали против мене могу да угрозе наше пријатељство. Да могу за ових пет година би га покварили. Ја сам често био предмет оптужби Српске напредне странке и то није кварило мој однос према Александру и наше пријатељство. Тако да ни сад то не може. Ја немам, никад нисам имао медијску машину, никад у томе нисам учествовао, ја чак не умем ни да спинујем... Знам само да ћу увек да урадим оно што сматрам да чува моје достојанство и пре свега што чува достојанство Србије. А други нека размишљају о свему.

Хоће ли на Вашу одлуку утицати одлука Главног одбора странке која ће ипак данас бити донета? И очекује се да ће бити слична оној коју је Председништво донело пре неки дан?

— Немам ја ништа против. Мислим да странка функционише изванредно као једна машина и да су страначки органи, по мом мишљењу, дужни да донесу такву одлуку зато што знају да је то предлог председника странке. И ја се ту уопште не осећам погођеним. Да ли ће да утиче на моју одлуку? Па наравно. То сматрам завршетком одлучивања, да ли ћемо се договарати или не. С тим што то још увек по мени не зауставља договоре, пошто сам ја тако нешто понудио. Дакле, да се Александар Вучић кандидује и да га подржим онако како ја умем да подржим. Да то буде потпуно отворено, без икакве задршке. Дакле, ништа та данашња одлука неће пореметити у нашим односима, уколико она не представља почетак раскида договора.

Какав бисте Ви били премијер? Кажу, Вучић је млађи, агилнији. Да ли бисте нешто мењали, да ли би влада била другачија?

— Где ме Ви одвукосте сада...

Па кад је то Ваша понуда...

— Али хоћу да Вам кажем да сам говорио на ту тему и мислим да је Вучић бољи за председника Владе, а да сам ја бољи за председника државе. Међутим, није то трка на 50 метара или на 100 метара, па да морате да решите све у једној секунди. Водити Владу, значи да треба најпре обезбедити потпуну дисциплину међу министрима, а потом треба имати визију. Треба да знате шта хоћете, који су то велики пројекти, велики проблеми које хоћете да решите. Други морају да решавају свакодневне проблеме, а председник Владе је дужан да има визију.

Имате ли ви визију?

— Свакако, имам визију и мислим да је моја визија помогла да успоставимо многе контакте у свету и да је помогла да Влада потпуно мирно, отворено уђе на та отворена врата и договара све што је добро за Србију. Ту пре свега мислим на све наше пријатеље који нас нису издали и које никада нећемо да издамо. Али о томе нећу да говорим. И даље очекујем да се договоримо и сад Вам кажем, и ако се не договоримо ја ћу увек да учиним и нешто на своју штету, ако је то у интересу Србије.

□ То разумем као да ћете се Ви повући ако се не □ договорите?

— Не знам шта то значи повући се. Али повући се из СНС-а и из жеље да са њом било шта урадим — то да.

Кажу да □ не можете да □ добијете више од три-четири посто на □ изборима. Да ли заиста тако оцењујете себе или □ мислите да □ можете да □ добијете више?

— Ако је то три-четири одсто, не знам што сам изазвао толику галаму, што сам толико изазвао и коалиционе партнере СНС-а. Зашто су неки моји пријатељи морали да ме окарактеришу најгорим могућим речима због три или четири одсто. То никоме ништа не

значи, требало би онда да ме пусте да се кандидујем, да изгорим са три одсто и да завршим причу. Али ме боли то што немам поверење грађана...

Што немате или што кажу да немате?

— Што кажу да немам поверење грађана, али ме треба зауставити што хоћу да сарађујем са тајкунима. Као да се ја сликам са њима, као да имам било какав однос са њима. Уосталом, имају телефонске разговоре, па нека виде да ли и какав контакт имамо. Тврде да ћу да сарађујем са опозицијом, са било киме. Ја хоћу да Србија напредује, мислим да сам успео да за ових пет година помогнем да извршна власт, Влада Републике Србије потпуно мирно сарађује са целим светом и донесе добро Србији. Ја то хоћу и даље, а нека моји пријатељи, прво Александар, па остали, одлуче шта је најбоље за Србију. Није најбоље ни за Србију ни за њих да ме оволико провлаче кроз блато зато што видим да народ негативно реагује на оно што ми се чини.

На чију подршку рачунате, тврде да сте руски човек, амерички човек, западни човек, човек опозиције...

— Цео живот сам живео без подршке.

На изборима је, ипак, потребна подршка.

— Моја подршка су грађани. То нема везе са овима које ви набрајате.

Разговор је вођен пред данашњу седницу Главног одбора СНС-а

(Спутник)